

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio X. Argumentum. Agitur de Sacrilegio in loco sacro, quod sit per furturum, per exercitium Judicii sæcularis; per pollutionem Ecclesiæ, & aliis modis loco sacro injuriosis. Deligentiae, ut ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

bens debilitata. d. cap. Ea noscitur 13. eod. Hi omnes possunt absolvi sine summa fede, id est sine recurso ad Summum Pontificem ab Episcopo, vel si sint regulares, à suo Prælato, ut latius declarat, & probat Sylvester d. Verb. Absolutio 4. Belletus de favor. cler. can. d. part. 1. §. 3. & exactè docent mea Erotemata. 27. à n. 12. & seqq.

AD SECUNDUM CASUM.

6 Quidam Religiosus, dum Sacrum facit, vel baptizat, intuetur feminam, & eam concupiscit ad malum finem. Quaritur quale peccatum committat; & an hac circumstantia temporis sit aperienda in confessione? Omnes concorditer responderunt, committere, ratione sui, peccatum Sacrilegii; ratione autem Sacrificii, vel Sacramenti peccare irreverentia gravi contra Religionem. An autem hæc circumstantia temporis litiandi, vel baptizandi sit in confessione aperienda? Alii negarunt ex Dianæ opinione tom. 1. coordin. tract. 7. resol. 66. Sed alii, & quidem securius, affirmarunt ex Trullenb. lib. 1. Dec. c. 10. dub. 15. n. 8. nihil relevante Dianæ opinione, qui loquitur de concupiscente in recitando Divino Officio, cujus irreverentia non est ita gravis, & peculiaris, ut in celebrante, vel baptizante, ut notat Tamb. de exp. Confess. l. 2. cap. 7. §. 5. n. 38.

AD CASUM PRUDENTIALEM.

7 Quid mediis fiet, ut laici venerentur Ecclesiasticos, & obsequantur? Dixere 1. Si Ecclesiastici sint moribus orati, vitamque ducant exemplarem. 2. Si fugiant domesticas laicorum conversationes. 3. Si omnino abstineant à quacunque temporali negotiatione, mercatura, vel interesse cum iisdem laicis. 4. Si pii, & liberales sint in elemosynis faciendis, & sublevandis pauperum necessitatibus. 5. Si sæpe in concionibus agant de Dignitate Sacerdotali, & excellentia Status Religiosi. 6. Si referant exempla Principum, & Sanctorum, qui adeo Clericos, & Sacerdotes honorarunt, utpotè S. Francisci dicentis, se prius salutatum Sacerdotem, quam Angelum, si utrumque simul obvium haberet. 7. Si divinis oraculis Sacre Scripturæ id probent. 8. Si argumenta hujus rei desument ex Viçorello in addit. ad Tolet. lib. 4. c. 1. & 2. 9. Si Ecclesiastici in omni virtutum genere lucere curabunt, & non tam menti, quam cordi eorum insit, quod

Sacra parans Domino sit Prudens, Sanctus & ipse,

Charus, conjunctus religioni, Sciens.

Quos versus declarat Lud. Abelly, in liberculo, cujus titulus Sacerdos Christianus p. 3. cap. 12. Si assidue, & attentè legerint, & meditati fuerint, quæ scripta sunt de dignitate Sacerdotum per P. Antonium Molinam Cartusianum denuò impressum Venetiis apud Baleonium anno 1674. & per P. Joseph Massi in libro inscripto Il Vero Ecclesiastico impresso Romæ anno 1673. Et novissimè, quæ typis mandata sunt ab Illustrissimo Episcopo Pompeo Sarnelli in suis operibus, tribus tomis distinctis, quorum titulus Specchio del Clero Secolare, impressis Neapoli m. 1678. 11. Si temperantiam in Victu, sobrietatem in potu; & modestiam in vestimentis servaverint, & potissimum clericalem tonsuram, non in sola corona in vertice, sed in refectione capillorum, juxta Synodales Constitutiones, & Sacrorum Canonum præcepta. 12. Si in administrandis Sa-

cramentis, in prædicatione Verbi Dei, in edocendis populis Christianam Doctrinam, vigiles, assidui, & ferventes fuerint; ita ut dubium esse non possit, eos quærere non quæ sua sunt, sed quæ JESU CHRISTI.

DECISIO DECIMA.

ARGUMENTUM.

Agitur de Sacrilegio in loco sacro, quod sit per furtum, per exercitium Judicii sæcularis, per pollutionem Ecclesiæ, & aliis modis loco Sacro injuriosis. Diligentiz, ut populus devotè interfit divinis Officiis.

SUMMARIUM.

1. Sacrilegium in loco Sacro committitur quinque modis.
2. Furtum in Ecclesia cum ejus fractura, vel non, an differat?
3. Furari crumenam divitis in Ecclesia an sit sacrilegium?
4. Polluta an sit Ecclesia ob percussione hominis sine sanguinis effusione?
5. Diligentia decem, ut populus interfit devotè divinis Officiis.

Ad infra scripta Quæstia, & Casus DD. Parochi, & Confessarii dicere.

AD PRIMUM. Quot modis committatur Sacrilegium in loco Sacro? Concorditer, quinque modis committi. 1. Si auferatur res Sacra de loco Sacro, vel non Sacra si erat in loco Sacro tanquam in custodia, vel pro ejus servitio. 2. Si in eo exercentur Judicium sæculare. 3. Si locus Sacer polluat humani semine, vel sanguine. 4. Si in eo sepeliatur excommunicatus, vel infidelis. 5. Si loci Sacri immunitas violetur, extrahendo personas, quæ ibi confugerunt. Ita ex Tamb. l. 2. in Dec. c. 6. §. 3. n. 6. Summa Dian. Verb. Sacrilegium. Et mea Erotemata cap. 28.

Ad Secundum. An sit differentia furari res sacras cum fractura Ecclesiæ, vel sine fractura? Responderunt omnes, hanc esse differentiam, quod furans in loco Sacro sine fractura, nullam incurrit censuram; sed qui cum fractura, incurrit excommunicationem latæ sententiæ capit. Conquesti 22. Desunt. excom. quæ tamen ante denunciationem non est reservata, sed cum effractores fuerint ab Episcopo denunciati excommunicati, non possunt absolvi nisi à Papa. Thesaur. de Pen. Eccl. part. 2. Verb. Sacrilegium cap. 3. ubi D.D. Et quæcumque effractio sufficit, vel in portis, vel in feris, vel in muris, vel in vestibus, vel in fenestris etiam vitreis, si eas impingens faciat cadere, vel cedere, aut vi aperiri. Thes. ibid. cum Filhiuc. & Suarez, qui addunt, quod ad dictam censuram incurrendam furtum debet esse grave, id est attingens ad peccatum mortale; & oportet, rem ablatam esse vel ipsius Ecclesiæ, vel ad ejus usum deputatam.

AD PRIMUM CASUM.

Quidam furatus est crumenam à latere divitis orantis in Ecclesia: Quaritur, an fecerit Sacrilegium, & teneatur circumstantiam loci Sacri explicare? Negativam, & Affirmativam sententiam plurimi sunt amplexi, quia utramque gravissimi auctores defendunt. Primam, id est, sacrilegium non committi, neque circumstantiam loci in dicto casu esse explicandam tuetur Sorus, Fagundes, & alii, quas allegat, & sequitur Diana coordin. ro. 1. tract. 7. resol. 154. Contrariam tenet Layman. lib. 4. tract. 10. cap. 7. num. 18. & Suarez de Religione ro. 1. lib. 2.

lib. 3. cap. 4. num. 7. per tex. in cap. Quisquis 21. 17. quasi. 4. & hæc est securior, & in praxi tenenda; quamvis contraria sit communior apud modernos, ut docent mea Erotem. d. c. 28. n. 7. & demonstravi in meis Decis. de Penit. decis. 27. num. 23. ubi DD.

AD SECUNDUM CASUM.

Quidam fuit in Ecclesia arena sacculis graviter percussus, & contusus; ita ut reversus obierit: nulla tamen in Ecclesia facta est sanguinis effusio. Queritur, an Ecclesia sit polluta? Alii dixerunt esse pollutam, alii negarunt. Primi adhaerunt Marchino de Sacram. ordin. tract. 3. cap. 10. num. 7. Laymano lib. 5. tract. 5. cap. 5. num. 8. & Fagund. par. 1. lib. 3. cap. 14. num. 13. Secundi secuti sunt Suarez tom. 3. par. 3. disp. 81. sect. 4. cas. 1. Azor. par. 1. lib. 10. cap. 26. quasi. 13. & alios, quos allegat Diana ordin. cum illis sentiens tom. 9. tract. 1. resol. 136. Eo quia pollutio Ecclesiae est poena, quæ restringenda est ad casum mortis contingentem in ipsa Ecclesia. Cæterum, licet hæc opinio negativa sit probabilis, affirmativa est probabilior, nam quamvis homicidium consummatum sit extra Ecclesiam, nihilominus causa mortis, & malicia completa homicidii consummata fuit in Ecclesia; & cum ipsius gravi injuria; & ideo in dicto casu Ecclesiam esse pollutam sustinet Passerin. de Pollut. Eccles. disp. 5. cap. 4. cum viginti doctoribus ibi allegatis, inter quos Barbof. de offic. & potest. Episc. alleg. 28. n. 23. Jordan. Ep. Trag. to. 2. li. 11. tit. 3. n. 330. Antonell. de regim. milit. Eccl. lib. 1. c. 16. n. 6. Et mea Erot. c. 29. n. 3.

AD CASUM PRUDENTIALEM.

Quas diligencias adhibere debet Parochus, ut populus cum obsequio, & devotione intersit Divinis Officiis? Dixerunt. 1. Quod ipsi Ecclesiastici cum devotione eadem Divina Officia peragant. 2. Quod ipsimet cantum Gregorianum addiscant, ut ejus usu populus ad pietatem, & obsequium Ecclesiae incitetur. 3. Quod in concionibus populus moneatur; quanto timore, & tremore adstantum sit in domo Dei, & præcipue tempore divinatorum officiorum. 4. Quod Parochi sæpe declarent ovibus suis mysteria Sacrificii, & Missæ, ac ejus caeremonias, de quibus apud Gavarr. in Rubric. Missal. par. 2. tit. 16. apud Sperell. Ep. Eug. in sua Paranefti Teleturgica impressa Venetiis apud Baleoninum 1668. & apud Dominicum Magrimum in suo Hierolexico Verb. Missæ Romæ & Venetiis impresso. 5. Ut singulis diebus festis Parochi post Vesperas recitent cum populo quinque mysteria Rosarii, illa legendo, seu explanando, nam valde movent ad devotionem. 6. Legant Parochi, & observent quæ præcepta sunt. par. 1. cap. 11. & 12. Synod. constit. & monitum faciant populum de anathematis poena ibi inflicta contra eos, qui in templo, dum Sacra fiunt, spatari, deambulare, nugas agere, aut alio modo perturbare audent Officia Divina. 7. Colligant ex Ecclesiasticis Historiis poenas, & flagella, quibus Deus punivit irreverentes in Templis. 8. Doceant, Ecclesiam esse domum orationis; & Christum Dominum ejecisse de Templo profanatores manibus suis, ut ostenderet maximam Deo injuriam fieri per eos, qui minus devoti sunt in Templis. 9. Idipsum probare poterunt dictis, & Sententiis Sanctor. Patrum. 10. Tandem certos reddant fideles, quod si devoti, & obsequiosi fuerint, quicumque Templum, bevescia perituri, ingrediantur, cuncta se imperasse latibuntur.

DECISIO UNDECIMA.

ARGUMENTUM.

Quomodo Ecclesia polluitur per effusionem sanguinis, ac seminis humani? & per sepulturam excommunicati, vel infidelis? Proponuntur casus duo de eadem materia, & dantur remedia, ut Ecclesiae serventur cum nitore, & absque foridibus.

SUMMARIUM.

1. Sanguinis effusio in Ecclesia quando eam polluat?
 2. Seminis humani effusio quando polluat Ecclesiam?
 3. Cadaver pueri non baptizati sepulci in Ecclesia an eam polluat?
 4. Sacerdos celebrans quid agat, si ex rixa Ecclesia polluitur?
 5. Remedia duodecim pro nitore Ecclesiarum servando.
- Ad infra scripta Quæstia, & Casus DD. Parochi, & Confessarii dixerunt.

AD Primum. Qua requirantur, ut Ecclesia sit polluta per effusionem sanguinis? Requiritur, quod effusio sanguinis procedat ex percussione violenta gravi, & injuriosa, facta homini in loco Sacro. Ex P. Francis. de Lugo l. 5. c. 6. q. 8. ex Petro Francisco Passerino in suo erudito Tract. de Pollutione Ecclesiae disp. 5. & 6. Et ex meis Decis. de Sacrific. Missæ Decis. 40.

AD Secundum. Qua requirantur, ut Ecclesia sit polluta per effusionem seminis humani? Requiritur, ut effusio sit seminis humani; tam Viri, quam foeminae, tam fidelis, quam infidelis; peccaminosa, & publica. Passerin. de Pollut. Eccl. disp. 3. cap. 12. & disp. 7. cap. 1. Sanchez. de Matrim. lib. 9. disp. 15. num. 11. Hinc si sit absque peccato, ut in dormiente, vel ebrio, aut occulta, aut brutorum, Ecclesia non polluitur. D.D. ibidem, Grassi. p. 1. lib. 2. c. 48. n. 6. Et mea Erot. c. 30. ubi plenè.

AD Tertium. Qua requirantur, ut Ecclesia sit polluta per sepulturam excommunicati, vel infidelis? Requiritur, ut ponatur in tumba, sepulcro, vel fovea, intra Ecclesiam, cadaver infidelis, vel excommunicati publicè denunciati, aut notorii percussoris clericorum: cap. Ecclesiam 1. & 2. de consecr. dist. 1. cap. Consulisti. 7. de Consec. Eccl. vel Altar. Passerin. disp. 8. cap. 5. cap. 1. cap. 7. 8. ubi plurimi D. D. Erotem. c. 31. in quo plura exempla.

AD PRIMUM CASUM.

Quidam parvulus obiit, antequam baptizaretur, ejus parentes precibus, vel pecunia obtinuerunt à Parocho, illum sepeliri in Ecclesia. Queritur, an ipsa Ecclesia sit polluta? Ferè omnes distinxerunt, vel parvulus ille non baptizatus erat filius infidelium; & in hoc casu polluta erit Ecclesia: Vel ejus parentes erant fideles; & Ecclesia non censetur polluta, ut sustinetur à Pace Jordan. Episcopo Tragur. tom. 1. lib. 5. tit. 12. num. 121. à Bordonio Resol. Regular. tom. 2. resol. 89. num. 23. & à Passer. disp. 8. c. 21. ubi tamen allegat D.D. pro contraria opinione, quam etiam probabilem dicunt Erot. mea d. c. 31. n. 13.

AD SECUNDUM CASUM.

Sacerdos est ad Altare Sacrum faciens, dum ex abrupto orta rixa inter adstantes, unus vulneratur graviter, & Ecclesia polluitur. Queritur, quid celebrans agere debeat? Nemine penitus discrepante responderunt, vel Sacerdos litans in Altare inceperat Canonem Missæ; & eam prosequi debet, quia si decet Sacrificii substantialiter incepti